

Nr 546

av herr Werner i Malmö m. fl.

om rätt för församling att bevilja anslag till svenska kyrkans mission.

I Kungl. Maj:ts stadga av den 17 juni 1970 för svenska kyrkans missionsstyrelse anføres i 1 § att denna styrelse "skall bedriva mission utomlands". I 2 § anføres att "det åligger missionsstyrelsen att med medel och personal bistå" kyrkor i Asien och Afrika.

Uppgiften att bedriva mission och biståndsarbete är också klart uttryckt i evangelierna såsom en församlingsangelägenhet och är därmed ett sant och ofrånkomligt uttryck för kristendomens väsen. De kristna kyrkorna har också bedrivit internationellt hjälparbete — som alltid måste vara en integrerande del i missionsinsatsen — långt innan statsmakterna i skilda länder började känna ansvar för biståndsarbete utanför det egna landets gränser.

Med hänsyn till den alltmera tilltagande nöden i den fattiga världen har Kyrkornas världsråd, vari svenska kyrkan ingår som medlem, uppmanat sina medlemskyrkor till allt större insatser. Den s. k. Montreux-rekommendationen av 1970 uppmanade kyrkorna att sätta av 2 % av sina inkomster till utvecklingsprojekt. Flera av rådets medlemskyrkor har också efterkommit uppmaningen.

Svenska kyrkan har emellertid ingen central kassa varur medel till internationellt bistånd kan tagas utan är hänvisad till frivilliga insamlingar eftersom församlingarna, vilka ensamma har beskattningsrätten, till följd av församlingsstyrelselagen 2 § är förhindrade att anslå medel till dylika ändamål.

Hänvisningen till att den borgerliga kommunen heller inte har kompetens att ge dylika anslag är inte relevant enär riksdagen här kan träda in i den borgerliga kommunens ställe. Kyrkan har ingen överordnad beslutandeförsamling med dylik hefogenhet. Att riksdagen genom SIDA årligen anvisar medel till kyrkliga hjälporgan — Missionsstyrelsen och Lutherhjälpen — är i och för sig riktigt, men dylika anslag lämnas aldrig till religiösa ändamål.

Den framställning i samma ärende som gjordes av kyrkomötet 1970 har av regeringen överlämnats till kommunalrättskommittén för behandling. Det ovissa läge vari kyrkans framtida förhållande till staten synes befinna sig gör det angeläget att den kyrkokommunala kompetensen i detta stycke särbehandlas för att därigenom undvika den fördröjning som två mycket omfattande utredningar måste ge anledning till.

Det är för kristen tanke motbjudande att en kyrkoförsamling kan anslå medel till ändamål som avser de egna medlemmarnas uppbyggelse och välfärd men är förhindrad att göra motsvarande prestation för medmänniskor i en lidande värld.

Med hänvisning till vad i motionen anförts hemställs
att riksdagen hos Kungl. Maj:t hemställer om förslag syftande
till att svensk kyrkoförsamling skall erhålla rätt att bevilja
anslag till svenska kyrkans mission och utvecklingsbistånd.

Stockholm den 25 januari 1973

MÅRTEN WERNER (m)

i Malmö

BENGT BÖRJESSON (c)

i Falköping

GUNNAR OSKARSON (m)